

[Rosing.]

„Anbringelse i anstalt anvendes, når hensynet til retssikkerheden eller den almindelige lovydighed gør det påkrævet og ingen anden foranstaltning findes egnet.“

Det synes, at hyppigere anvendelse af anbringelse i anstalt for visse lovovertrædere vil virke mere til besindelse og omtanke og tjene andre til advarsel. Vi vil modvirke den stigende kriminalitet, og dertil må anvendes strengere forholdsregler end hidtil.

Dette er mit principielle synspunkt over for lovforslaget som helhed, og uden at knytte nærmere bemærkninger til lovforslagets detaljer vil jeg tilsige min medvirken til lovforslagets videre behandling, og jeg tør måske herfra udtrykke min glæde over at få lov til at medvirke i det kommende udvalgsarbejde.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam):

Jeg vil gerne begynde med at takke for den modtagelse, lovforslaget har fået, en god og velvillig modtagelse fra alle sider, kan man vist roligt sige.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen anbefalede jo så varmt, at samfundsforskningsudvalget skulle fortsætte. Jeg kan i den forbindelse sige, at vi gør et forsøg på at holde i hvert fald liv, ja, måske også mere end liv i dette udvalg, således at kontinuiteten kan bevares, og sådan at vi kan få et arbejde af lignende art så småt begyndt i Østgrønland. Vi har jo lov til at nære visse forhåbninger om, at det vil lykkes, og jeg har netop ved ændringsforslag til finanslovforslaget søgt et beløb hertil.

Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. From for hans anerkendelse af politiet i Grønland — en anerkendelse, som jeg ganske kan slutte mig til. Det ærede medlem udtrykte glæde over, at man i tilnærmelsen til danske forhold ikke var gået så vidt, at man var gået helt over til danske forhold. Jeg er ganske enig i, at dette er rigtigt.

Så fik jeg en lille påmindelse om at holde det økonomiske i tømme. Naturligvis vil der være udgifter forbundet med gennemførelse af foranstaltninger, der ligger ud over, hvad vi i øjeblikket har; men de yderligere udgifter til retsvæsenet i Grønland, som vil blive en følge af lovforslagets gen-

nemførelse, synes jeg ikke ser ud til at skulle blive så overvældende store.

Det ærede medlem hr. From spurgte også, om jeg kunne sige noget om, hvilke anstalter vi havde tænkt på. Det ærede medlem hr. Rosing nævnte de tre steder, Godthåb, Egedesminde og Julianehåb, hvor en lille forvaringsanstalt skulle indrettes. Og så har vi tænkt på, om der på den hidtil fungerende fåreavlsstation ved Qorqut i Godthåbsfjorden kunne laves en meget afsondret og forholdsvis fri anstalt for personer, der skal anbringes sådanne særlige steder.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg gerne sige, at det er jo rigtigt, at loven også gælder for danske i Grønland; men som det ærede medlem nævnte, er der eksempler på, at man har søgt at undgå — og har undgået — at dømme en tiltalt i Grønland, idet pådømmelse af sagen først skete i København. Principielt gælder loven også for danske i Grønland, men § 4, stk. 3, åbner mulighed for, at man kan henskyde sagen til pådømmelse i den øvrige del af riget, altså hernede. Denne mulighed har man gjort brug af i visse tilfælde, fordi forudsætningerne for gennemførelse af lovens foranstaltninger ikke var til stede.

Til det ærede medlem hr. Aage Fogh vil jeg sige, at det ville naturligvis være interessant at få spiritusspørgsmålet med i dette lovforslag, idet jo overordentlig mange af de lovovertrædelser, der finder sted i Grønland, sker under påvirkning af spiritus.

Det ærede medlem hr. Vivike kan jeg henvise til det svar, jeg gav det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen. Den stærke anbefaling, som det ærede medlem hr. Vivike gav fortsættelsen af samfundsforskningsudvalgets arbejde, kan jeg tilslutte mig. Jeg mener dermed at have svaret også på det ærede medlems spørgsmål.

Til det ærede medlem fru Birthe Wetlesen vil jeg gerne sige: nej, loven kommer ikke til at gælde umiddelbart for Nord- og Østgrønland. Vi skal jo først have Nord- og Østgrønland med ind under det øvrige Grønland; det gælder bl. a. med hensyn til retsplejeloven, som først kommer til at gælde for Nord- og Østgrønland gennem en kgl. anordning. Man vil gerne have samfundsforskningsudvalgets arbejde sat i